

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Demovine“ v Celju.

Avstrijska industrija in politika.

Veliko zborovanje avstrijskih industrijcev, ki se je vršilo pretečen teden na Dunaju, je zaradi tega velepomembno, ker je govorila tudi vlada svojo jasno besedo v osebi ministerskega predsednika dr. Körberja.

Dobro znamenje za vladni preobrat je vsekakor, da je vlada spoznala in pripoznala veliko važnost industrije v državni politiki. Kar ni vlada storila v najhujših razjedajočih bojih v parlamentu, storil je ministerski predsednik dr. Körber v brezparlamentarni dobi: zatekel se je k ednemu mogočnim slojev, k industrijcem, potopil jim vso gorje v državi ter jih prosil nujne sopomoči, da se razmere zopet ozdravijo, da se reši ustavna vlada.

Predsednik industrijskega shoda je izjavil, naj ne gledajo industrijci le pasivno političnemu položaju, temveč naj nastopijo vsikdar za pravice narodov, zahtevajo pa, da se izbojujejo državnopravni in narodni boji stvarno brez zadržanja v ustavo.

Začel je govoriti ministerski predsednik dr. Körber. Govoril je dolgo, stvarno in odkrito, da si njegovemu govoru glede obstrukcije ni manjkalo povsem dvojne osti z ozirom na nemško in češko obstrukcijo. Sploh ni imenoval nobene obstrukcije pri imenu, da bi bilo o obstrukciji Nemcev kot začetni povedati popolnoma drugih nagibov, drugih načinov bojevanja in drugačnih njenih uspehov, kakor pa češki. Precej jasno se je videl tedaj vladni namen, pridobiti industrijce proti obstrukciji, toda le proti zadnji, t. j. češki, kajti za časa nemške obstrukcije ni prišla vlada s podobnim apelom.

Körber je povedal, da je imela vlada obsežne programe za gospodarsko izboljšanje, da pa so ga uničili obstrukcionisti. Zopet ni priznal,

ali je bil ta program izdelan pred nemško ali pred češko obstrukcijo. Vlada je izrazila mnenje, da bi narodnostni razpori nikakor ne bili smeli iti tako daleč, da so zabranili za vse narodnosti enako važno gospodarsko delo. V Avstriji je to tembolj usodno, ker se njene politične razmere izrabljajo od druge polovice (Ogrske) tudi v gospodarski celokupnosti. A to je tembolj usodno, ker stojimo na pragu, obnoviti z Ogrsko carinsko in trgovinsko pogodbo. Ministerski predsednik je vzkliknil: „Sele v sedanjem svojem poklicu zamogel sem spoznati, koliko je Avstrija v zadnjih letih zamudila in zgubila!“

Da ni govoril Körber baš na shodu industrijcev, morali bi mu zamisliti, kako prezira velikost narodnih zahtev. Jezikovna ravnopravnost se mu zdi le postranska stvar, katera bi se mogla sama ob sebi podvreči gospodarskim načrtom.

Kaj hoče vlada? Na to vprašanje je odgovoril Körber: „Vlada hoče marljivo delujočo in napredujočo ustavno državo! Vsi oni, ki želijo isto, so naša stranka.“

Težje je bilo vladi zagovarjati svojo malomarnost glede uslijanja jezikovnih zahtev. Kakor zasmehovanje slovanskih teženj se je slišalo Körberjevo zatiranje, da je vlada vedno pripravljena narodnostnim čustvom zadovoljiti — seveda pod varstvom državnih koristi in ednote — kar, da je posebno pokazala s svojimi jezikovnimi načrti.

Tega bi pač vlada ne bila smela pogrevati, kajti vsakomur so še v spominu žalostni utisi, koje je vlada baš s temi načrti napravila. Potrpljivi Čehi bi se sicer gotovo ne bili vznemirili do skrajnosti; zato pa je Körberjevo očitjanje, da je bilo zoperstavljanje jezikovnim načrtom nekako kljubovanje Čehov, naravnost pristransko.

Vladno sklicevanje, da so njeni jezikovni načrti le za to v slabi luči, ker so jih časopisi

razmnožili ter zato, ker jim državni zbor ni mogel dati spridevala, ko ga je obstrukcija prehitela, vse to govoričenje bo verjel le oni, ki teh načrtov nikoli čital ni in, ki ni zasledoval postopanje vlade in nemških pristašev pri isti priložnosti. Res je sicer, da se češka obstrukcija ni pričela zgolj zaradi teh načrtov, a nagib češki nezadovoljnosti so bili vsekakor omenjeni vladni načrti.

Čehom se je pripetila z odpravo jezikovnih naredeb velika krivica. Niso posegli takoj k maščevanju, temveč počakali so, ali jim morda ne prinese vlada zadoščenja z novimi jezikovnimi načrti. Ko pa so potem videli, da jim vlada ne pripozna v teh načrtih niti odstotkov svojih narodnih zahtev, da pa vkljub temu Nemci niso prepustili niti čitanja te malenkosti, minila je Čeha potrpežljivost in napočilo je to, kar je moralo biti.

Češka obstrukcija pa ni ničesar tega nameravala, kar predbaciva Körber obstrukciji sploh. Körber je v imenu vlade namreč izpovedal, da se je šlo obstrukciji za obstoj ustavnega vladanja, za vso zakonodajstvo, za kontrolo državne uprave, sploh za vse, kar tvori življenje moderne države. Morda so imeli take namene nemški obstrukcionisti — a to bi bil Körber dolžan povedati — Čehom je bilo le za varovanje najprimitivnejših narodnih in političnih pravic, katere so jim zajamčene v zgodovinskem in ustavnem pravu.

To bi bila zgodovinska istina, vse drugo, kar je govoril Körber sumarično na račun obstrukcije, so bili le sirenski, vabljeni glasovi za pridobitev važnega faktorja industrijcev v vladne namene.

V podobnih slučajih je sicer običajno, da se ne presoja resnica posebno tankovestno, ko je koga pridobiti za gotove namene. V veliki

LISTEK.

Nekaj iz kolesarjeve torbice.

(Spisal F. Jelovšek.)

(Dalje.)

Seveda smo sedaj prav dijaški: „Tres faciant collegium“ imenitno zakrožali v veseli družbi navdušenih in ognjevitih Hrvatov in živo sem se spominjal neke ode odličnega hrvatskega pesnika, v kateri ta tako sarkastično slika in šiba bratca Vinka Ložiča. Krok vršil se je strogo po „Križevaških statutih“; fulminantne „exdruvice“ in ognjevito navdušene „pro patria govorance“ vrstile so se s kipečimi čašami penečega in iskrečega vina in nazadnje zdelo se mi je, kakor bi v opojno megleni višini plaval duh poetov in s preširnim grohotom sarkastično deklamoval celo dolgo odo ter z magično močjo svoje junake hipnotiziral, da so se dvignili in padali, plavali in se valjali, kleli in peli, poljubovali se in borili, prisegali večno zvestobo ter se efijaisko izdajali, v razkošju ljubkovali in — v jutro se vrtoglavo zaspano vzbudimo, ko je že pozno solnce izza težkih gardin elegantnega

salona toplo poljubovalo in grlilo resne junake na divnih historijskih slikah prešle hrvatske junške dobe.

Ko vzbudim tovariša, napravimo se vsi trije ogledovat mesto. Tovariš vojak pravil nam je, da se je v vojaštvu ohranilo še dokaj istega familijarnega duha, kateri je nekdanji vladal v vojaški granici brez obligatnih pedantičnih šikan, katere so drugod v navadi. In tudi mesto bi rekel, ima nekaj patrijarhalnega na sebi, prav kakor nam ga slika hrvatski pisatelj Trstenjak v svoji knjigi: „Rane i melem“. Tu vidi, šaliti se velikanskega brkastega stražmeštra s prostodušno Hrvatico; tam zagorelega častnika kramljati z navadno meščanko. Tu se prepira trebušni mesar z jezično kuharico, tam zopet kak mestni oče z ozelenelim cilindrom na glavi nosi majhno, jokajoče dekletce v navroču; vse je nekako družinsko pomešano med seboj. In to sliko starožitnosti popolni pa še globok jarek krog mesta in razvaline njenega obzidja.

Bilo je že v soboto ob 4. uri popoldne, ko se posloviva od tovariša, ki naju je na najinim potovanju zavidal, a se ob ednem tolažil z na dejo, da se za teden dni vidimo zopet v zeleni Stajarski.

Lujzna cesta v Reko, sezidana v 18. stoletju je vkljub bregovitosti zelo lepa in je v mnogih krajih zidana in tlakovana z rezanim kamenjem.

Kmalu za Karlovcem zagledava zopet Kolpo, ki se je vila kakor temna kača med zelenimi travniki in dela mejo Hrvataki in Kranjski. Vesel sem pozdravil svoje rojake onstran reke; a ko sva se peljala mimo romantično ob Kolpi vzpenjajočega gradu in samostana Severina, zavila sva zopet globokeje v Hrvatsko in izginila je Kranjska in tudi Kolpa. Naglo sva ostavljala tihotna sela in hitela sva, da še za mraka dosepeva do Vrbovskega, kjer sva račila prenočiti. Za nekim selom pride nama s paše vračajoča se čreda nasproti in o smola — moj tovariš buti ob neko goved, ali goved ob njega, ne vem že dobro, s tako neusmiljeno silo, da so vsi trije, on, goved in kolo zaječali in dva tudi obležala. Ko se tovariš počasi spravi na noge in mu jaz pred razkačeno rogato družino hitro umaknem kolo, preiščem najprej, ako so še vae njegove kosti skupaj in kakor pravi pesnik: „In glej, ne manjka nihče vsih!“ Ta mehanizem, mislim si boje že še funkcioniral, a kolo, ta je druga. Režala je uboga para, kakor bi bil rujave klešče razpotegnili in bilo je tako potrto in zverženo,

kupčiji se pravi taki zgovornosti „kupčijska izurjenost“, v mali kupčiji pa „mešetarstvo“.

Predstavitelj vlade pa bi se vendar ne smel v javnosti tako globoko podati. Od takih faktorjev pričakuje javnost vselej resnobo in objektivno resnicoljubje do njih tudi tačas, ko hočejo govoriti oficijelno.

Edno pa je jasno, da je vlada v hudih skrbih za bodočnost, da niti od daleč ne more slutiti, na koga se ji bo v novem parlamentu zanašati in naslanjati. Zato se zateka k izven parlamentarnim činiteljem, kakor je to storil v imenu vlade dr. Körber na industrijskem shodu na Dunaju.

Ne odrekamo vladi resnih namenov, poma gati gospodarskemu razvoju v državi. Toda po kazati bo morala, da tudi razume diplomatičnim potom porabiti ugodne trenutke v ta namen, kar dosedaj ni pokazala.

Tudi na Nemškem ni vse zlato!

Po nazorih naših Prasofilov je Nemčija obljubljena dežela, „kjer se med in mleko cedi“, kjer so doma vse lepe čednosti in kreposti. Naši nemški listi, ki negujejo iluzije prismojenih svojih sanjačev, prikrivajo skrbno javnosti vsako nerednost, katerih se baš v Nemčiji toliko pripeti. Zaslepljeni fantasti bi bili preveč razočarani, ko bi zvedeli, da tudi „v državi bogaboječnosti in pobožnih čednosti“ — kakor imenujejo radi Nemci svojo Prusijo — „ni vse zlato, kar se sveti“.

Edno takih nerednosti, v katero so upleteni najvišji državni činitelji in vlada sama, razkril je edini nemški nepristranski list na Dunaju, ki pripoveduje: „Pred dvema leti se je trudila nemška državna vlada prodreti s predlogom gledč prislilnih delavnic (Zuchthausvorlage), t. j. zakonski predlog, s katerim bi se takozvane „prevratnike“, ki niso povsem zadovoljni z domačo upravo, kaznovalo s prisilnim delom, ne pa, kakor do sedaj, z navadnim zaporom. Da je bilo na najvišjem mestu mnogo na tem, da se ta zakon sprejme, čeravno se mu je ljudstvo upiralo, pokazalo se je najbolj zato, ker se je celo cesar Viljem II., kakor je že njegova navada, osebno potegoval za predlog, pa javno mnenje je bilo proti temu, tako, da se je poskusilo s tiskom javnost obdelovati. Grof Posadowsky, namestnik državnega kancelarja in državni nemški tajnik, pa ni imel potrebnega drobiža v rokah, kakor ga je imel vedno Bismarck. Grof Posadowsky je tedaj sklenil, denar za svoje namene nabirati. Pred vsem se je obrnil na „Centralno zvezo nemških industrijcev“. Namestni načelnik te zveze, tajni finančni svetnik Jencke, ki je ob enem generalni ravnatelj Kruppov (največji tovarnar vojnega orožja), podaril je za to trdilo 5000 mark, a generalni tajnik omenjene zaveze, je razposlal udom okrožnico, naj zložijo 12.000 mark za agitacijske namene notranjemu državnemu uradu.

Reklo se je, da hoče državna vlada s tem denarjem le tiskovine razširiti med ljudstvo, da ga pouči v njegovi zmoti. Za tiskovine v navadnem pomenu se pač pri tem ni šlo. Čudno pa je, da velika nemška država s svojo poldrugo milijardo budgeta ne zmora 17.000 mark za tiskovine, dasi ima vrhutega svojo lastno državno tiskarno, temveč si pusti to svotico darovati.

Šlo se je temveč za podkupljenje nemških časopisov. Ker pa ni misliti, da bi bilo prusko časopisje tako po ceni, da bi se ga podkupilo s 17.000 markami, sklepa se naravno, da se je grof Posadowsky obrnil tudi na druga industrijska podjetja z enakim moledovanjem. Za moralo pri tem seveda ne sme nihče vprašati, odgovori se mu s pokojnim baronom Wertheimom: „Morala ni danes na dnevnem redu!“

Grof Posadowsky je sicer storil v tem slučaju isto, kar so že storili drugi državniki v Nemčiji. Toda dveh opazk, oziroma vprašanj pa le ne moremo pri tem opustiti.

Ko bi se kaj takega zgodilo v razupiti Avstriji! Kakšen vihar o morali bi se nad tem vzdignil v Nemčiji! Kako bi vriščalo v Tevtonskem gozdu tja gori do Severnega morja! Avstrijo bi proglasilo zrelo za požeti, in najbrže bi morali preslišati, da so jezuiti in Slovani na vsem krivi.

Končno še malo pouka za naše Schönererjance in vse one politične stroke, ki še verja mejo Schönererjevem klobasarijam, ki pred vsem, kar se v Prusiji zgodi, občudovaje na kolena padajo in hlastno požirajo. Reči se sme, da niso v pruskih vladnih krogih nič na slabšem, pa tudi nič na boljšem kot drugod.

Vlade celega sveta niso z moralo posebno tankovstne, ko jim sega voda do vratu.

Smešno na celi stvari je le to, ker delajo naši Tevtoni vedno tako, kakor bi bila Pruska paradiž političnih čednosti in morala, dočim tam gori tudi — z vodo kuhajo. Toda naši politični norci, ki škilijo čez mejo, so to vedno zanikali. No, ti so zopet enkrat do kosti osmešeni.

Našim Nemcem privoščamo podobna razkritja, ki jih vselej vržejo z idealnih nebes v vsakdanjost zmot in sleparij. Da bi se jim le ne bi vselej prikrla takšna razočaranja, marsikate rega Prasofila bi streznila v izlajajski njegovi pijanosti za — Velikonemčijo

Celjske in štajarske novice.

■ Cenjenim naročnikom! Leto se nagiba h koncu, a mnogo, mnogo naših cenjenih naročnikov še nam ni poslalo nič naročnine, da, celo za leto 1899 imamo dolžnike. Prosimo, da se nam zastarela naročnina dopošlje vsaj do 1. prih. meseca, ker bomo sicer povzeli naše tirjatve po poštnem nalogu, nad čemur pa se naj potem nihče ne huduje. Upravištvu „Domov.“

(Za volitve volilnih mož.) Na drugem mestu smo objavili, kje in kdaj bodo volitve

volilnih mož za V. kurijo in kmečke občine celjskega okrajnega glavarstva. Ednak razglas mora izobesiti tudi vsaka občina. Celjsko okrajno glavarstvo zahteva v svojem uradnem listu, da se morajo vsi volilci z okrožnico povabiti k volitvam. To je gotovo zelo potrebno, toda — težko izvršilno.

(Katol. podpor. društvu v Celju) so darovali: Neimenovani 20 K; Gomilšek Berta, kuh. 10 K; čč. gg. Presečnik, župnik, Vaclavik Rom, župnik, Bratkovič Fr. kaplan in gg. Ropas Mart., izdelov. glasovirjev, Kunst Leop., orgljavač po 4 K; Lanjšic M. 80 vin, Bog povrni!

(„Martinov večer“) s koncertom „Narodne godbe“ priredi celjska čitalnica v nedeljo, dne 11. t. m. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Brez vstopnine. Vstop je dovoljen le čitalniškim udom in njihovim rodbinam.

(Z noži) so se dregali pretečeni ponedeljek brivski pomočniki na potu z gostilne na Polulah ter je zasadil nek Lomoschitz tovarišu Stumbergerju nož v desno srčno stran. Smrtno za detega so prepeljali v bolnišnico.

(Obsodba.) H koncertu, ki je bil v Šoštanju v Rajsterjevem hotelu po Kranjčevi slavnosti prišel je zgago in zdražbo delat od nemškutarjev poslani Gregor Srebotnik iz Družmirja. Pa razposajenec je slabo skupil. Porinile so ga meni nič tebi nič krepke slovenske pesti iz hotela čez prag priloživši mu razne zasoljene spomine na butico; mož šel je v spremstvu prenočevati v občinsko luknjo, in sedaj mu je pri obravnavi dne 5. nov. t. l. še okrožno sodišče celjsko prisodilo pet dni zapora poostrenega s postom.

(S čim se železniški uradnik najhujše pregreši?) „Celjska žaba“ grozi nekemu železniškemu uradniku v Štoreh, da ga bodo kmalu pognali, kajti ta mož nikakor ni sposoben za železniškega uradnika, ker je v ondotni gostilni zahteval razglednice — Bog ga kaznuj! — v slovenskem jeziku! To je naravnost grozno, kam sega predrznost Slovencev na svojih tleh.

(Duhovniška vest) Stolni dekan v Mariboru, č. g. Lavrencij Herg, je imenovan stolnim proštom mariborske škofije.

(Učiteljske premembe.) Nadučiteljem pri Sv. Antonu pri Savnici je imenovan g. Ivan Zupancič, šolski vodja v Pečici. Učiteljem so imenovani: Engelb. Hinterholzer za nemško šolo v Brežicah, Anton Vogrinec od Slivnice pri Celju za Sv. Antona v Slov. goricah; učiteljice so postale gđc.: Ana Ambrusch iz Laškega pri Sv. Križu tik Slatine, Marija Hiti v Bizeljskem in Ida Mazi na deški šoli v Trbovljah Vode.

(Komisija za uravnavo Savinje.) Vzdrževalna komisija za uravnavo Savinje je obhodila pretečene dni strugo od Mozirja do Celja. Kdor bi se pri tem čutil prizadetega, naj prijavi svojo prošnjo ali željo izvoljenemu zastopniku, gosp. Francu Robleku v Žalcu.

(Učit. društvo za gornjegrajski okraj) je pri svojem glavnem zborovanju dne 4. t. m.

kakor tisti udje v basni, kadar so se želodcu uprli in jim ta več kuhati ni hotel. Obe kolesi napravila sta takozvano osmico in ne dalo se sukati nikamor. Kaj storiti na večer v oddaljeni samoti v popolnoma neznanem kraju? Pa kolesar si mora znati pomagati iz vsake kritične zadrege. Ko moj tovariš potrj stopica okrog pošvedranega revšeta svojega, prej elegantnega kolesa ter premišljuje njegovo vsestransko neskladnost, — velim mu, naj ga prav moško prime, kakor nevarnega pacienta, katerega se mora radikalno operirati. Jaz pa uprem najprej prednje kolo ob koleno in — par pritiskov in hreščajev, zavrtelo se je, kakor bi se oprostilo težkih okovov. Po isti metodi kuriram tudi zadnje kolo in ko še naravnava verigo, sfrčala sta zopet obadva mehanizma, da je bilo veselje gledati ju. V mraku dospela v Vrbovsko, kje sva prenočila in drugo jutro nadaljevala pot v Reko.

V nedeljo jutro, bil je krasen dan in bila sva še prej na nogah kakor sicer navadno. V vedrem, čistem zraku brzela sva mimo temnozelenih gozdov, belih sel in prijaznih cerkvic. V Ravnigori, kamor sva morala precej časa tiščati kolesa, zagledala sva železno progo, katera se globoko zajeda v strme čeri, da bučeče

odmeva drdrajoči vlak po teh skalnatih tleh. V Delnicah napraviva odmor in v sladki nadi, kmalu zagledati veličastno Adrijo, katera s svojimi hladno-mokrimi poljubi grli razbeljeno kršno hrvatsko Primorje, hitela sva dalje in dalje. Vi soko nad nama krožile pa so zadnje zaostale lastavice, kakor bi se zadnjikrat poslavljale od rodni tal — predno se spuste nad brezmejno gladino zapeljivega morja. Ne dolgo, in že zaveje vlažen morski vetrič in še nekaj kilometrov, stala sva vrh Jelenje — od koder prvič zagledaš sinje morje. Tovariš moj stopi s kolesa in se nem zazre v ono večno in vendar nikdar neizčrpno veličastvo skrivnostnega morja. In pustil sem ga zreti in jaz sam utopil sem se v ono vekovito tajno valovanje mogočnega vodovja, katero se večno ponavlja brez konca in kraja. — To nemirno valovanje vodá zrla so razni narodi pred tisoči leti, opazujemo je mi in ob teh skrivnostno čarobnih temno zelenih valovih naslajali se bodo pozni rodovi. — V tem svetem trenutku razigrala in zatrepetala mi je duša nebeske blaženosti v brezmejno vsemirje večnosti!

In ogledujem božji svet,
Ravnote, dol in breg;
V podnebju južnem večni cvet,
Planinski večni sneg;

Dežele vidim in morje,
Šumeče reke in vode,
Vinogradov krasotni čar;
In vidim več, kot zre mornar.

Zasedla sva zopet kolesi in se spustila navzdol proti Reki. Cesta od tod bila je zelo zvožena, povrh tega pa še zelo strma, da sva nad 20 kilometrov skoraj vedno morala rabiti zavornice in če nimaš solidnega blaga, ne svetoval bi, tod se voziti. Na celi progi navzdol vidiš le malokatero poslopje. Tu in tam pa obira čreda ovac pičlo trnje in osat po teh enakoličnih skalnatih planotah in samotni oglar tovari ali vozi svojo črno robo v mesto, sicer je vse tiho, zapuščeno; — v resnici tužni Kras. Izginilo je morje in hitela sva po samotni planoti, želeč si srečnega prihoda v Reko. Končno sva v dolini in kamenite hiše in ravno take ograje, raztresene so sedaj vedno v večji množini. Že sva začela drdranje vozov in kočij in bila sva v fantastično razsvitljeni Reki. Vkljub temu, da je v Liburniji Vitopolis že za rimskih cesarjev slovel kot cvetoče mesto, je današnja Reka povsem moderno sezidana. Široke, ravno izpeljane in večinoma z asfaltom tlakane ulice, mnoge in prekrasne palače, velikanška skladišča in trgovine, v luči pa temni kolosi raznovrstnih

gospodarska društva v Srednji vasi, v Starem trgu in v Poljanah, toda s pogojem, da se mlekarstvo popolnoma loči od drugih kupčij teh društev.

(Novo gasilno društvo) ustanove v Strazišču pri Kranju. Občinski zastop je dovolil v ta namen 400 kron.

(Požar.) Dne 2. t. m. so zgorela v Koških hribih pri Litiji vsa poslopja Antonu Beju.

(Požrtvovalna podružnica nemškega šulferajna) je tudi ona za Zagorje Litija. Poslala je prispevkov osrednjemu odboru 2 gl. 58 kr. Nemštvo je rešeno!

(Novo šolsko poslopje) bodo zidali v Toplicah pri Zagorju, v katerem bo prostora za štirirazredno deško in štirirazredno dekliško šolo. Zgradba je proračunjena na 100.000 kron.

(Državna podpora.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo 3000 kron podpore za osuševanje v starotrški dolini.

(Premogokop v Kočevju) boče trboveljska družba razširiti ter je poslala tja že več oddelkov delavcev. Tudi je začela zidati delavske hiše.

(Nezgod.) Podžupan Jakob Makuc se je vračal pretečeni teden s starešinske seje na Višnji gori v Polico. Med potom je tako nesrečno padel, da je obležal mrtev.

(Še ednega medveda) so ustrelili dne 6. t. m. v nekem gozdu pri Ložu. Dočim je bil prvi črn ter tehtal 87 kil, je ta temnosivkast ter tehtal 145 kil. Čuje se, da se klatijo blizu Loža še nekateri medvedje.

(Imenovanje.) Rektorjem celovškega duh. semenišča je imenovan p. Karol Ludewig iz Dunaja.

(Nepotrjen zakonski načrt.) Koroški deželni zbor je sklenil svoječasno zakon, da je od lova oddajati nek prispevek deželnemu zakladu. Cesar pa tega zakona ni potrdil.

(Slovenska trgovska šola v Trstu.) Slovenski trgovski pomočniki so ustanovili nedeljsko trgovsko šolo, v kateri se poučuje: knjigovodstvo in menično pravo, računstvo, korespondenca in slovenščina.

(Srbskim konzulom v Trstu) je imenovan Svitoslav Stanović, bivši profesor kazenskega prava na belgrajskem vsučilišču.

(Odlikovanje.) Cesar je podelil ob priliki svojega obiska v Gorici razun že omenjenim, še naslednjim redove: viteški križec Francu Jožetu vega reda županu Antonu pl. Monari v Šempasu in upokojenemu duhovniku Josipu Mašera v Tolminu. Srebrni zaslužni križec so dobili: A. Kocjan, župan v Povirju, Martin Černuta, župan v Logu in Jos. Kovačič, načelnik cestnega odbora v Komnu. Elizabetin red je dobila Evfemija Mohorčič, poštarica v Sežani. Srebrni zaslužni križec s krono so dobili: župan v Škrbinu Josip Pipan, župan v Trnovem Fr. Peršič, župan v Št. Andražu Andrej Lutman, nadučitelj v Nabrežini Fr. Tomšič, učitelj v Breginju Ant. Stres in župan v Šebreljah Andrej Rejc.

(V pokoj) je šel šolski nadzornik za laške ljudske šole v goriškem okraju, profesor Jos. Culot.

(Nova imena ulicam v Gorici) ni politična oblast dovolila, ker so to imena oseb, ki so bile vedno Avstriji sovražne. Toda na Goriškem — ni irredente!

(Deželni zbor istrski) se gotovo preseli iz Poreča v Pulj, a po razpustu deželnega zbora ne postane več Campitelli deželni glavar, temveč puljski župan dr. Rizzi.

(Slov. akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju) priredi dne 10. novembra t. l. svoj II. redni občni zbor z običajnim sporedom. Pred sporedom predava tov. cand. iur. Anton Božič o „sedanjem gospodarskem toku v Avstriji“, po sporedu prosta zabava. Lokal: „Budějovická-pivnice“, IX. Alserstrasse 59. Začetek ob pol 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli!

Politični pregled.

(Poroka nadvojvode Petra Ferdinanda.) Dne 7. t. m. se je poročil v vili „Marija Terezija“ pri Cannesu avstrijski nadvojvoda Peter Ferdinand s sicilijansko princesinjo Marijo Kristino Burbonsko. Poročni priči sta mu bila brata nadvojvoda Leopold Ferdinand in Jožef Ferdinand.

(Morganatična poroka avstrijskega prestolonaslednika v hrvaškem deželnem zboru.) Hrvaška stranka prava je sklenila na velikem shodu v Zagrebu, da se mora zakon o poroki prestolonaslednika nadvojvode Ferdinanda z groficom Chotek predložiti tudi hrvaškemu deželnemu zboru v potrjenje, kakor si je to pravico prilaštil ogrski državni zbor.

(Nove bosanske železnice.) Kakor vselej, je tudi pri tej priliki Ogrska ugnala Avstrijo. Sklenil se je kompromis med Avstrijo in Ogrsko, vsled katerega dobe Mažari brezpogojno vse železnice, Avstrija pa dobi le dovoljenje za zgradbo proge Splet Aržano, ne pa do Bugojna. Po tem sramotnem sklepu ne bo imela avstrijska proga zveze, temveč ostane nova železnica brez gospodarske vrednosti.

(Macedonska zarota.) Vsled bolgarsko-rumunskega razpora razkrila se je tajna macedonska zarota, ki bi bila imela napočiti še to leto. Zarotniki so hoteli umoriti najprej rumunskega in srbskega kralja ter se polastiti mesta Soluna, da bi imeli prosto pot k morju, odkoder bi jim dovažali njihovi zavezniki strelivo in orožje.

(Turška in Rusija.) Dobro razmerje, ki vlada med tema dvema državama je potrdila brzjavka, s katero je turški sultan pristrčno čestital ruskemu carju k obletnici vladanja. Car se je istotako pristrčno zahvalil.

(Ruska mornarica) se razširi, ter se zahteva v ta namen 15 milijonov rubljev za prihodnji vojni proračun.

(Na Francoskem) v mestu Lyonu so odkrili slovesno spomenik umorjenemu predsedniku Carnotu. Slavnosti je prisostvoval tudi se danji predsednik Loubet, zaradi česar se je bilo bati izgrediv, kajti socialisti so že v naprej tajno grozili. Vendar se ni ničesar takega pripetilo. Ruški car je poslal brzjavko, v kateri povdarja francosko-rusko zvezo.

(Angleško — cesarstvo?) Angleški birokrati bi jako radi, da se proglasi kraljica Viktorija za angleško cesarico ter tako proslavi angleško „zmago“ nad Buri. Temu bi se baje tudi ostali evropski vladarji prav nič ne upirali.

(Volitve predsednika v Severni Ameriki) so letos tako hude, da so v ta namen po več dni zaprte vse trgovine, dasi bo izvolitev šele v mesecu januarju prih. leta. Največ upanja pa ima vendar sedanjí predsednik Mak Kinley.

(Vojna v Afriki.) Predsednik Krüger je na svojem potovanju v Evropo nevarno zbolel. Načelnik angleških čet v Afriki ostane lord Kitchener. Več burških poslanikov je odpotovalo na Francosko, kjer se snidejo s predsednikom Krügerjem na važno posvetovanje. Francoska sprejme Krügerja, ako bo sploh v kljub bolezni mogel potovati, s častmi tujega vladarja.

(Vojna na Kitajskem.) Diplomatski zbor je proučil francoske predloge glede pomirjenja ter jih potrdil. Posebno se še naroča Kitajski, da se zaveže, prepovedati pod smrtno kaznijo snovanje vsake bokerske družbe, a kitajski podkralji in uradniki so odgovorni s svojo svobodo za vsak sovražni nastop zoper tujce. Vstahi odjenjujejo na celi črti. V 14 dneh se začne mirovna pogajanja. Cesar Kwangsu je oklical, da ni več Peking glavno mesto Kitajske.

Dopisi.

(Iz Kozjega. (Volilcem V. kurije!)) Velepomembni dnevi se bližajo. Volitve so predurmi. Od teh volitev bo odvisna naša gospodarska in politična bodočnost. Koga si bodele tedaj izvolili, da vas zastopa v državnem zboru, da zagovarja tam vaše težnje gospodarske in politične.

Volilci! V hudih, usodnih, časih živimo Slovenci, a kakor vse kaže, bodo se nam časi še poostрили, pripravljeni moramo biti na boj za naše politično in gospodarsko življenje, za naš obstoj kot samostojni narod.

Da se to prepričaji, da si izbojujemo na Dunaju naše pravice, treba nam bo krepkih moči za poslance. Poslati moramo na Dunaj nevstrašene, neodvisne može. Prišli bodo menda trenutki, da bodo tudi slovenski poslanci prisiljeni poseči po skrajnih sredstvih, da obranijo naš

narod krivio in teptanja. Čehi so dosegli le z obstrukcijo, da je zastavila vlada korak, naperjen v najhujše ponižanje Slovanov.

A vsak poslanec ne sodi za tako nevstrašeno delo. Edne zavira njih miroljubni poklic, ali njihove višje oblasti, drugi je zopet že po naravi tako mehkega, dasi dobrega srca, da bi se zgražal, ko je treba vladi pokazati zobe.

Dokler pa drugi narodi le s silo kaj dose-gajo, ostanemo Slovenci s svojimi dobrohotnimi, a miroljubnimi poslanci vedno v zasmeh vladi in nasprotnikom. Taki poslanci s svojim tihim delovanjem nam bodo gotovo zopet dobrodošli, ko se razmere v Avstriji v toliko razjasnijo, da bo dobila zopet pravica zakona svojo veljavo, dokler pa se nam je bojevati s krivico, so ednako miroljubni poslanci brez veljave.

Štajarskim Slovencem pa ne manjka tudi takih moči, ki so za sedanje viharne čase kakor nalašč na svojem mestu.

Tak moč je za poslanca v V. kuriji Dragotin Hribar v Celju. On je pokazal pri raznovrstnih prilikah, da je neodvisen, nevstrašen boritelj za narodne pravice in koristi, zelo podjeten in delaven.

Hribarjevo ime je tesno spojeno z narodno probujo na Spod. Štajarskem, kar občutimo blagodejno v vsakem našem kotičku, kjer se čita njegov list „Domovina“, kjer deluje kako braino ali politično društvo, kaj bi bili mi Spodnještajarci brez „Domovine“, brez njegove tiskarne itd.?

Dragotin Hribar pozna potrebe in težave vseh stanov, za vse ima ljubeče srce in odprto reko.

Kmetje! Za vas sodi Dragotin Hribar kot poslanec kakor malokdo. Pri neštevilnih shodih in v neštevilnih govorih se je za vas potegoval, njegova „Domovina“ v vsaki številki razpravlja vaše gospodarske zadeve in težnje. Marsikateri kmetovalec se je mnogo koristnega naučil iz „Domovine“.

Delavci in obrtniki! Dragotin Hribar je vašega stanu, kri iz vaše krvi. Bil je v začetku skromen tiskarski delavec, a s svojo železno marljivostjo in podjetnostjo povspel se je do lastnega, samostojnega stališča in daje sedaj kot lastnik tiskarne, kot trgovec in tovarnar mnogim, mnogim delavcem delo in kruh.

Učitelji! Tudi vam je Dragotin Hribar dobro znan. Vedno je povzdignil za vaše interese svoj glas. „Domovina“ je vedno krepko in odločno zagovarjala učiteljski stan in njegove zahteve, dobro vedoč, kaka važnost gre vam v človeški družbi in državi.

Zatorej, kmetje, delavci, obrtniki in učitelji, združite se pri bodočih volitvah vsi v eno stranko in volite za volilne može le take osebe, ki bodo oddali svoj glas za — Dragotina Hribarja.

Volilni odbor v Kozjem.

Sv. Bolfenk pri Središču. Dne 28. vinotoka t. l. je preminul v Jastrebcih po dolgi, mučni bolezni, obče spoštovani slovenski kmet Tomo Kolarič.

Dolga vrsta pogrebcev se je vila dne 31. vinotoka za krato dragega pokojnika in je jasno pričala, kako priljubljen in spoštovan je bil isti pri svojih sovaščanih in znancih. Tomo Kolarič je bil mnogo let župan v svoji občini, ud konkurenčnega odbora in visokozaslužni ud krajnega šolskega sveta šentbolfenskega. Njegovo prerano smrt objokujejo ne samo vdova in šest nepre-skrbljenih otrok, ampak cela občina in vsakdo, kdor ga je poznal. Tukajšna šola je zgubila svojega najboljšega zaščitnika in prijatelja. V najboljši dobi življenja ga je iztrgala kruta smrt iz srede njegovih dragih, ne meneč se za tugo ostalih, katerim je bil najskrbnejši oče, soprog in najzvestejši, odkritosrčen prijatelj.

Vnet za blaginjo in napredek svojega naroda, si je vedno prizadeval koristiti mu po svojih močeh v vsakem oziru.

Naša žalost je velika, še večja pa je naša hvaležnost za vse, kar je dobrega storil občini, šoli in vsakemu posameznemu.

Njega smo sicer izgubili, a njegov spomin ostane neizbrisljiv!

Bodi mu zemljica lahka!

Narodno-gospodarske novice.

Narodno gospodarstvo.

Spisal Vekoslav Kukovec.
(Dalje.)

Zgodovina nas uči, da propada posameznih stanov in celih narodov ne pospešuje nič bolj nego nezmerčnost v uživanju pijače. Zato so nečloveški evropski koristolovci med ameriško divjake Indijance, ki so bili njih načrtom napoti, začeli v velikanskih množinah razširjati žgane pijače ter so tako dosegli, da so vsled tega v malo desetletjih izumrli celi rodovi prej zdravega in krepkega tamošnjega prebivalstva.

Dasiravno težko verjetno, vendar je resnično, da se še dandanes ne daleč od nas z istim peklenskim namenom in uspehom pospeševanja žganjpitja poslužujejo državne oblasti, ki se boje narodne samozvesti in razvoja tlačenih narodnosti, in da zato naravnost prepovedujejo „društva treznih“, katera naj bi zdravila ljudstvo kuge pijačevanja. Da tudi slovenskemu narodnemu blagostanju baš pijačevanje seka krvave rane in sicer ne nič manj med omikanim, nego med priprostim delavskim in kmetiskim prebivalstvom, je žalibog istotako trpka resnica i velik prijatelj svojega naroda je, kdor zatira to pogubno narodno razvado.

Še splošnejši pospeševalec ljudske zapravljivosti nego pijačevanje, je ustrezanje nespametnemu stanovskemu ponosu, katero v vseh ljudskih slojih zahteva velikanskih gmotnih žrtv. Strah, da bi manj sijajno življenje in manjša razkošnost, nego je v navadi pri ostalih soobčanih taiste družabne stopinje, mogla škoditi na dobrem imenu pri sosedih in znancih, naklada priprostemu kmetiskemu človeku, kakor marljivemu obrtniku in skromnemu meščanu neštevne stroške, ki nikomur ne prinašajo pravega dobička, ki so pa smrten sovražnik gospodarske štedljivosti.

V vsakdanjem življenju vidimo tisoče stranskih zgledov, kako se bogatini in reveži obupno zvijajo pod posledicami te nespametne pokorščine pred povelji šega in mode, in kako vkljub temu zadnje v potu svojega obraza prislužene novčiče rivajo v nenasitno žrelo neusmiljenega, a vendar h kratu nehvaležnega malika, javnega mnenja. Delavec, ki si ob napornem delu celi teden ni privoščil kapljice vina, napaja v nedeljo na svoje stroške celo krdelo tovarišev, ker ob priliki store isto tudi oni in ker ne sme biti filister ali umazanec. Dinar ob piclem zaslužku mora kaditi smodke ali pa iz pipe, mora zapravljati denar s kartanjem in mora kupovati stvari, od katerih nima niti najmanjšega užitka, a vse to zategadelj, ker ednako delajo drugi, in ker ga skrbi, kaj bi sicer drugi o njem rekli. Da, še veliko dalje sega brezobzirna pokorščina pred mnenjem drugih ljudi, katera ubija blagostanje onih, ki so dovolj slepi, da se ji klanjajo. Mlad mož, kateri se je leta in leta trudil in štedil, da si slednjič izbere skrbno pomočnico in družico za samostojno novo gospodarstvo, priti mora, ker tako delajo drugi, vsem sorodnikom, od katerih nima ne najmanjše koristi, svojim sosedom, katerim je njegova sreča deveta briga in svojim znancem, ki mu ob prvi priliki nehvaležno obrnejo hrbet, ob ti priliki mastno gostijo. „Kaj bi pa sicer drugi rekli“, pregovarja svojo očitajočo vest, in gostija se obhaja, godci svirajo po več dni, gostje pa plešejo ter použijejo več mesa, nego se ga bode v celem gospodarstvu potrošilo v petih letih, in izpijejo več sladkega drugega vina, nego si ga ženin mora privoščiti celo življenje. Še tedaj, ko je smrtni angelj nesrečni rodbini iztrgal krušnega očeta, žrtvovati treba maliku javnega mnenja, slaviti se mora zopet gostija — sedmina, vršiti se slavnosten in sijajen pogreb. „Kaj bi pa drugi rekli“, oglašja se še v tem trenutku žalostni neumni ponos in brezpomembni šegi se zadosti, naj bi potomce tudi čakala očitna beda in stradanje vsakdanjega kruha. In vendar, koliko hvaležnosti je kdo že užil za to, da je tovarišem dajal za pijačo, in koliko je na svojem dobrem imenu trpel škode oni, ki ne karta, ki ne kadi in ki ne izdaja svojih prihranjenih novcev za popolnoma nepotrebne stvari, kakor delajo vsi drugi? Nikoli se še ni slišalo, da bi bil kak zakon nesrečen zategadelj,

ker se je gostija vršila le v skromnih mejah, samo eden poldne in le med ožjimi znanci, ne pa kakor zahteva vsemogoča šega narodne zapravljivosti in potratnosti. Premnogo znamenitih in premožnih mož prepovedalo je izrecno sijajen pogreb ali dragocen spomenik na svojem grobu ter svojo zapuščino posvetilo rajši dobrodelnim namenom — a vkljub temu so ostali vsem poštemim potomcem v tem blažjem spominu.

(Dalje prih.)

Volilni shod

vršil se bode v Kozjem v nedeljo
dne 11. t. m.

Književnost.

(Vstajenje.) Zopet je začela izhajati v „Goriški tiskarni“ A. Gabrščka prijubljena „Slovanska knjižnica“, katera prinaša v prvem novem snopiču (95) sloveči ruski roman-grofa Leva Tolstoj „Vstajenje“. Ta roman je zbudil v svetovni književnosti toliko senzacijo, da je preve den že skoraj v vse evropske jezike. „Slovanska knjižnica“ nam je priskrbeli tudi slovenski prevod Roman „Vstajenje“ je precej obširen ter bo izhajal v mesečnih snopičih. Zato naj noben rodoljub in nobeno bralno društvo ne zamudi, naročiti se na „Slovansko knjižnico“, ki stane na leto 3 K 60 vin. (snopič 30 vin), dočim velja za nenaročnike snopič po 40 vinarjev.

(Josip Selak), naš rojak na jugu je izdal ravnokar tri drame: „Otač i kći“, „Šumski radnici“ i „Bogataši“ v skupni knjigi, kateri je cena 2 K 50 vin. dobijo pa se tudi posamezne v snopičih. O knjigi ne moremo še danes podrobneje govoriti, ker je precej obsežna, a iz odlomkov smo se uverili, da je jezik krasen, slog čist, a tudi dejanje izvirno in čisto primerno. Naroča se pri „Dionički tiskarni v Zagrebu“ ali pa pri pisatelju ravnokar. Mesniška ulica št. 5.

Razne stvari.

(Eksportno akademijo na Dunaju) katero je ustanovil trgovski muzej, je obiskovalo v prejšnjem letu v obeh letnikih in v pripravnici 60 poslušalcev, in sicer v pripravnici 13, v prvem tečaju 27, v drugem tečaju 20. Več nego polovica slušateljev je bila iz čeških dežel, s Češkega 22, z Moravskega 8 in s Sleskega 3. — Učni načrt popolnoma ignoruje slovanski svet; poučujeta se sicer zraven angleščine in francoščine še španščina in laščina, toda ruščina ni našla prostora, čeravno je ta jezik za našo trgovino vevaležen, saj vlada polovico Evrope in Azije. Znano je že, kako pridno se ga uče Nemci v „rajhu“. A naši jih znajo posnemati le v neumnostih!

(Proti kugi) Finančno ministerstvo je izdalo naredbu, po kateri ima služiti brzojav za panstvom, zdravnikom, orožniškim postajam itd. brezplačno v to svrhu, da naznanijo takoj vsak slučaj kuge ali pojave slične bolezni, ako bi prišel kam kak tujec s sumljivo boleznijo itd. Odredba velja za celo Avstrijo.

(Poljski „Sokolski dom“ zgorel) V Przemyslu je zgorel „Sokolski dom“, pri gašenju so zgubili življenje trije ognjegasci.

(Obsojen princ.) Iz Berlina javljajo: Vojno sodišče je obsodilo princa Prospera Arenberga, ki je bil v Afriki na grozovit način umoril nekoga črnca, v petnajstletno ječo. Prvotno razsodbo je bil cesar Viljem razveljavil, ker ni bila dovolj stroga. In tudi to je bil — nositelj kulture.

(Kuga v Bremeu.) Iz Indije na parniku „Marienburg“ došli mornar Hunze je zbolel za kugo. Zdravstvene oblasti so hitro storile vse, da se bolezen ne razširi v Bremeu in dalje.

(Kaznovan sitnež.) Na neki železnici sta potovala skupaj nek igralec in neki agent. Igralec se je hotel odpočiti ter je legel na klop, po nesreči pa je pri tem pomečkal tovarišev klobuk. Igralec se je opravičeval, toda agent je zahteval za klobuk 12 kron. Igralec mu jih je dal ter spravil klobuk. Tako sta bila zopet prijatelja. Na postaji pa, kjer sta izstopila, je zahteval agent klobuk nazaj, kajti deževalo je silno, agent pa ni hotel iti po dežju gologlav. Igralec ga je zavrnil, da je klobuk sedaj njegov, saj mu je plačal zanj 12 kron. Nato ga je začel agent prositi, naj klobuk vsaj zopet proda. Igralec je zahteval 16 kron. Po dolgem mešetarnjenju se je agent udal in plačal za pomečkan klobuk 16 kron. Tako je napravil igralec dobiček!

(Za dijaško kuhinjo v Celju) so darovali: Š. g. Jakob Zupancič, župnik v Gotovljah, 2 K; g. Franc Hodnik, mesar in krčmar v Celju, 4 K; g. S. G. J. Kuček

v Celju, 6 K; g. Simon Kuček v Celju, 10 K; g. Egilj Fux, c. kr. poštar na Ljubnem, 5 K; Š. g. Ivan Prešern, župnik v Koprivnici, 4 K; g. Franc Praprotnik, nadučitelj v Mozirju, 2 K; g. dr. Dragotin Trejo, odvetnik v Postojni, 5 K; Š. g. Franc Zmazek, župnik pri Sv. Benediktu v Slov. goricah, 2 K; g. Ivan Knas na Beogradu, 1 K; g. Milka Kolšek Ložu, 2 K; g. Adalbert Geiss v Celju, 4 K; gospa Julijana Klemenčič, gostilničarka v Veržetu, 2 K; Š. g. Peter Erjavec, župnik v Trbovljah, 10 K; g. Fran Konšek, c. kr. poštar v Trojanah, 2 K; Š. g. Jakob Krusič, župnik pri Sv. Andražu pri Velenju, 10 K; g. Lovro Serajnik, nadučitelj na Prihovi, 3 K; g. Alojzij Brus v Dolenjem Logatcu, 50 v. Š. g. Volberk Serajnik, kaplan v Tinjah, 2 K; Š. g. Josip Atténeder, župnik na Polzeli, 4 K; g. Franc Kallan v Trbovljah, 4 K; g. Ivan Zdobšek, nadučitelj v pok. v Celju, 4 K; Š. g. Anton Ravl, provizor pri sv. Lovrencu v Slov. gor., 2 K; Š. g. Jernej Voh, nadžupnik v Konjicah, 4 K; g. Jakob Janežič v Grizah, 10 K; g. Viktor Lipič na Vranskem, 4 K; g. dr. Ludovik Filipič, odvetnik v Celju, 10 K; g. Anton pl. Sušič, c. i. kr. polkovnik v p. v Celju, 100 K; Š. g. Pr. Smr. čnik, župnik Šentilju pri Gradišču, 6 K; g. Elija Predvojič, Ljubljana, 10 K; g. Anton Čuš, Aflenz, 1 K; g. Jožef Dufek, voščar v Mariboru, 4 K; gg. Savič in Stabuc v St. Lovrencu nad Mariborom, 10 K; Š. g. R. Vaclavik, župnik pri Sv. Jedrti, 4 K; g. Vlogomil Vošnjak, osmošolec v Gorici, 2 K. (Dalje prih.)

Loterijske številke.

Trst dne 3. novembra 1900: 79, 49, 45, 34, 15.
Linc „ „ „ 89, 79, 68, 13, 66.

(474) 1

Zahvala.

Za blago sočutje, za odkritosrčno izraženo sožalje ob boleznih in britki smrti naše ljubljene, predrage nam hčerke, oziroma sestre gospodične

Emilije Jarc

absolvirane učiteljske kandidatnje

izrekamo srčno zahvalo pred. duhovščini, veleč. učitelstvu in njih rodbinam, prijateljem in znancem, darovateljem vencev, slav. tukajš. pevskega društva, tukajš. šolski mladini in vsem drugim, ki so preblogo rajno v tako slovesnem sprejedu spremili do hladne gomile, posebno zahvalo pa še izrekamo za požrtvalno in trudopolno postrežbo sosedom Cencovim in Stitarjem.

Braslovče, dne 5. listopada 1900.

Do skrajnosti potrta

rodbina Jarc.

Trgovski pomočnik

za veliko špecerijsko trgovino se sprejme kot vodja pod zelo ugodnimi pogoji. Zahteva se zvestoba, pridnost, praktično in teoretično znanje v špecerijski stroki ter slovenski in nemški jezik. Ponudbe je poslati pod črkama (471) B. C. 1900 poste restante, Celje. 3-1

Služba

občinskega služnika in stražnika.

Pri županstvu v Sevnici ob Savi se ima služba občinskega služnika in stražnika nadomestiti z letno plačo 600 K, prostim stanovanjem, uradno obleko ter postranskim zaslužkom. Prosilci morajo biti zmožni obeh deželnih jezikov v govoru in pisavi. Doslужeni vojaki in orožniki samskega stanu imajo prednost.

Prošnje s prilogami naj se predložijo naj kasneje do 1. decembra t. l. pri županstvu v Sevnici.

(173) 2-1

Župan: M. Starkl.

(172) 3-1

Išče se

trgovski pomočnik

z dobrimi spridevali, zmožen poslovanja v trgovini z mešanim blagom. Zahteva se tudi kavcija po dogovoru. Ponudbe na kmet. društvo, Laški trg.

Usojam si vljudno javiti, da sem se
haselil kot

praktični zdravnik in zobozdravnik

v Št. Pavlu pri Preboldu.

Priporočam se kot zobozdravnik za vsa
zabozdravniška dela. Ordinujem cel dan.

Št. Pavel, meseca novembra 1900.

Z velespoštovanjem

dr. Anton Kunst

(475) 3-1 distriktni zdravnik.

Slavnemu občinstvu v Celju in okolici

naznanjam, da sem s 1. novembrom opustil prodajalno v „Narodnem domu“ in da ima ravno v isti prodajalni gosp. Lovro Pokorn, medicinar, vsak dan moje sveže pecivo v zalogi in tudi prevzame v mojo stroko spadajoča naročila. Pismena naročila naj se pošiljajo pod naslovom:

Ivan Vrečko, sladčicar
Šolska ulica št. 22.

Priporočam se slav. občinstvu za nadaljno odjemo.

Z najodličnejšim spoštovanjem

(463) 2-2 **Ivan Vrečko, narodni sladčicar.**

Tombolo

priporočam

trgovina Dragotin Hribar-ja v Celju
po sledečih cenah:

proste	fine vsakane
100 kom. 1 gld. 80 kr.	100 kom. 2 gld. 60 kr.
200 " 3 " 40 "	200 " 5 " 30 "
500 " 8 " 16 "	500 " 12 " 12 "
	1000 " 22 " 6 "

Zunanja naročila izvrša se točno

Najnovejše stroje za pridelovanje živinske krme

pri zimskem krmiljenju v hlevih!

Stroji za rezanje zmesi s patentnim kolo-
barom, ki se jako lahko goni ter prihrani do 40%
moči, reznice za repo in krompir, mlinci za drob-
ljenje, stroji za parjenje živinske piče, prenosljive
štedilne kotlene peči z emaj-
liranim ali z neemajliranim
vložnim kotlom, stoječe ali
vozeče za kuhanje in par-
jenje živinske krme, krom-
pirja, za mnogovrstne kme-
tijske in domače potrebe itd.,
nadalje robkalnice za tur-
sico, čistilne mlince za žito,
trijere-stroje za izbiranje,
stiskalnice za seno in slamo
za ročno gonjo, stoječe in
vozeče.

Mlatilnice, geplje, jeklene pljuge, valjarje,
brape

Najboljše sejalne stroje „Agrikola“ (s
stem s potiskanjem kolesa, brez zmenjevalnih
koles za vsako seme, za hribe in doline.

Samotvorne patentirane brižgalnice za uni-
čevanje sadnih škodljivcev in peronospor, izdelu
jejo in razpošiljajo pod jamstvom v najnovejši,
priznani najboljši konstrukciji

Th. Mayfarth & Co.

c. kr. izrečno priv. tovarne kmetijski strojev, liva-
ren in parnih kovačij

Dunaj, 11/1, Taborstrasse št. 71.

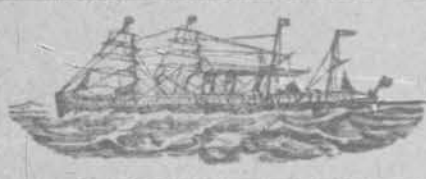
Odlikovane z nad 400 zlatimi svetinjami.

Ilustrovani katalogi in mnogobrojna pri-
znanja pisma zastoj. — Želi se zastopnikov in
prekupcev. (428) 10-4

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergrütel 20 ali pa

Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Galoše in dežnike

za dame, gospode
in otroke le iz do-
brega materiala ter
po najnižjih cenah

(432) 10-4

priporočam

PETER KOSTIČ

Celje, Glavni trg št. 7.

(477) 2-1

Vabilo

na

izvanredni občni zbor

hranilnice in posojilnice v Laškem

registrirane zadruge z omejeno zavezo

ki se bode vrtil

dne 25. novembra 1900, ob 4. uri popoldan

v prostorih zadruge

s sledečim dnevnim redom:

1. Volitev ednega odbornika.
1. Prenehanje pravil.
2. Slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti občnega zbora, se skliče
drugi občni zbor isti dan eno uro pozneje z enakim
sporedom, pri katerem se bode zborovalo ne glede na
število članov.

Načelstvo.

(476) 2-1

Vabilo

na

I. redni občni zbor

kmetijskega društva v Laškem

registrirane zadruge z omejeno zavezo

ki se bode vrtil

dne 25. novembra 1900, ob 3. uri popoldan

v dvorani hranilnice in posojilnice v Laškem

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva in dveh računskih pre-
gledovalcev.
3. Odobritev letnega računa za l. 1899.
4. Slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti občnega zbora, se skliče
drugi občni zbor isti dan eno uro pozneje z enakim
sporedom, pri katerem se bode zborovalo ne glede na
število članov.

Načelstvo.

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporočam svoje lahko tekoče slamoreznice najboljših sestavov
kakor tudi izvrstne slamorezne kose.

Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije
in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in
pohištenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpreprostejša do
najfinišne izpeljave.

Gg. poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fos-
fatno moko po tovarniški ceni.

Zaloga kotlev za žganje kuhati.

* Slavno občinstvo vabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

ANTON KOLENC

trgovca v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporočam častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na
debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor
vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in ko-
reninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno
barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bez-
govo gobo, kamilice, tisočrože, maliano štopo,
lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in ko-
reninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pri-
delkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo,
proso, konoplje, laneno seme in ržene rožičke.
Ob času vsake sadije, vse deželne pridelke po
najvišjih cenah. Vzemem tudi še fižol vsake
vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in
kuretin. Kupim tudi suhe gobe, orehe,
češnje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah. —
Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam
vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče
v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor tudi pozni
hmelj ter divji in pravi kostanj.

„Kmetijska zadruga v Žalcu“ naznanja
vsem onim kmetovalcem, kateri še niso njeni
udje, da se dobi umetni gnoj, kompost in to-
maževa žlindra, kakor živinska sol, pri **Anton
Kolencu**, trgovcu v „Narod. domu“ v Celju,
kam r se naj obrnejo neudi zadruge.

„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“
vknjiž. zadruga z omejenim poročstvom v Žalcu.

Svoji k svojim!

Učenca

s primerno šolskooliko, po-
štenih staršev, ki je zdrav
in ima veselje do trgovine z
mešanim blagom in poljskimi
pridelki sprejme takoj

Fran Skušek

trgovca v Metliki, Kranjsko (461) 3-3

Išče se za vstop s 1. decembrom t. l.

(470) 3-2

oseba

sposobna za prodajo moke

na debelo in drobno, večša slovenskega in nemškega
jezika. Treba je, da zna dobro in hitro računati in tehtati.

Le pismene ponudbe opremljene s pričali v do-
sedanjem službovanju, v katerih je tudi naznaniti
zahtevo plače, naj se pošiljajo pod naslovom

Peter Majdič, paromlin, Celje.

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Špitalske ulice šte. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev,
zastavnih pisem, srečk, novcev,
valut i. t. d. za po najkulantnejših pogojih.
Posojila na vrednostne papirje proti
nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi.
Promese k vsem zrebanjem.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,
na tekoči račun in na giroconto s
4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do
dne vzdiga.

Esakompt menio najkulantnejše.

(391)

Borzna naročila.